

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 18.13 d.d. 10 april 2018 te Amsterdam (prof. mr. J.J.C. Kabel, A.A.M. Beijersbergen van Henegouwen, mr. C.P. Bleeker, mr. A.H. Beekhuizen).

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen. De Commissie heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde stukken en heeft de betrokkene en de deelnemer uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klacht op 19 maart 2018 te Amsterdam. De betrokkene heeft meegedeeld niet ter zitting aanwezig te zullen zijn.

Op de zitting is de deelnemer.

Zij heeft ter zitting haar standpunten (nader) toegelicht.

2. Standpunt van de betrokkene

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van een verzendhuis krediet met contractnummer *****601. De overeenkomst wordt gekenmerkt door een achterstandsmelding (A) op 7 december 2009, een bijzonderheidscode 2 ((restant) vordering geheel opeisbaar) op 11 januari 2010 en een bijzonderheidscode 3 (bedrag van 250 euro of meer is afgeboekt) op 11 oktober 2010. De overeenkomst staat in het CKI als niet beëindigd.

De betrokkene heeft zijn klacht als volgt toegelicht.

De betrokkene stelt dat de vordering is verjaard. De deelnemer wist dat betrokkene was verhuisd naar een geldig EU adres in Spanje. De deelnemer stelt dat geen sprake is van verjaring omdat zij brieven heeft gestuurd naar diverse adressen. Betrokkene heeft gevraagd naar bewijzen van het verzenden van aangetekende brieven, maar die blijven uit.

3. Standpunt van de deelnemer

De deelnemer stelt dat zij de vordering heeft overgedragen aan [incassobureau]. Het dossier bevindt zich daar. [Incassobureau] heeft bevestigd dat geen sprake is van verjaring door stuiting en dat de registratie niet moet worden verwijderd.

4. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken, de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist, is het volgende komen vast te staan.

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van een verzendhuis krediet met contractnummer *****601. Deze overeenkomst wordt gekenmerkt door een A op 7 december 2009, een code 2 op 11 januari 2010 en een code 3 op 11 oktober 2010. De overeenkomst staat in het CKI als niet beëindigd.

Met betrekking tot het beroep van de betrokkene op verjaring van de vordering, oordeelt de Commissie dat de betrokkene bij het klachtschrift kopieën van brieven heeft overgelegd van [incassobureau] uit 2010, 2011 en 2016. Ter zitting verklaart de deelnemer dat zij alle sommaties/betalingsherinneringen ziet als stuitingshandelingen. Voorts heeft de betrokkene de vordering erkend door een betalingsvoorstel te doen. Alles overziende oordeelt de Commissie dat geen sprake is van verjaring, zoals door betrokkene gesteld.

Alvorens de deelnemer overgaat tot registratie van een achterstand, is zij reglementair verplicht daarvoor te waarschuwen (een zogenaamde 'vooraankondiging'), zodat de betrokkene nog in de gelegenheid wordt gesteld de registratie te voorkomen. In beginsel rust op de deelnemer de plicht om aannemelijk te maken dat zij een vooraankondiging heeft verzonden, indien de klager dat betwist.

Bij de brieven die zich in het dossier bevinden, bevindt zich niet de vooraankondiging voor de registratie van de A op 7 december 2009. De deelnemer kan hierdoor niet aantonen dat zij betrokkene heeft gewaarschuwd voor een BKR-melding als betaling binnen een gestelde termijn zou uitblijven. De Commissie gaat er daarom vanuit dat de deelnemer geen vooraankondiging heeft verstuurd, mede door het standpunt van de betrokkene dat hij geen vooraankondiging heeft ontvangen. Toch leidt dat alleen tot een aantastbare registratie als de betrokkene voldoende aannemelijk maakt dat hij de BKR-registratie had kunnen voorkomen als hij de vooraankondiging wel zou hebben ontvangen. Dat de deelnemer immers van de betrokkene te vorderen had, staat vast. Niet is gebleken dat de betrokkene in staat was de openstaande vordering te voldoen. Dat wordt bevestigd door het feit dat de vordering nog altijd niet is betaald. Aldus stelt de Commissie vast dat de registratie er vrijwel zeker ook was geweest als de betrokkene de vooraankondiging wel had ontvangen, veronderstellenderwijs nog steeds dat de betrokkene die brief niet heeft gehad. De registratie van de A is daarmee conform de feiten en correct.

Doordat betaling uitbleef is de vordering overgedragen aan het incassobureau en opgeëist. De deelnemer heeft dat gemeld met een code 2. Ook deze registratie is conform de feiten en correct.

Op 11 oktober 2010 heeft de deelnemer een code 3 geplaatst in het CKI. De deelnemer heeft geen werkelijke einddatum vermeld, wat erop duidt dat de deelnemer weliswaar een bedrag (intern) heeft afgeboekt, maar nog wel probeert de vordering te incasseren. Ook deze code is feitelijk correct.

De registratie is technisch juist. De door de betrokkene gestelde bijzondere omstandigheden wegen mee in de zogenaamde proportionaliteitstoets. Die houdt in dat de inbreuk op de belangen van de betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de registratie te dienen doel. Het belang van de registratie is enerzijds de betrokkene te beschermen tegen het aangaan van financiële verplichtingen die hij niet kan dragen en anderzijds dat kredietverstrekkers middels het kredietregistratiesysteem in staat zijn de gegoedheid en het betaalgedrag van potentiële kredietnemers te toetsen en de afweging kunnen maken geen krediet te verlenen aan potentiële wanbetalers. Het hiertegenover staande belang van betrokkene is dat hij in de gelegenheid is kredieten af te sluiten voor het doen van aankopen of zelfs van een woonhuis en daarin niet wordt belemmerd door een negatieve registratie die in veel gevallen verhindert dat de betrokkene een krediet kan afsluiten.

De Commissie ziet echter geen aanleiding deze toets in het voordeel van de betrokkene te laten slagen. De betrokkene heeft voor een fors bedrag producten besteld bij het verzendhuis en uit de stukken kan de Commissie niet opmaken dat die zijn betaald. De overeenkomst is niet beëindigd en de vordering is intern afgeboekt. Uit het gegevensoverzicht van het BKR blijkt dat de betrokken betalingsproblemen heeft met verschillende kredietverstrekkers. Er zijn geen althans onvoldoende bijzondere omstandigheden gesteld om de registratie te schrappen vanwege disproportionaliteit. In die omstandigheden weegt het belang dat de betrokkene en kredietaanbieders moeten worden beschermd door handhaving van de registratie zwaarder dan het belang van betrokkene om (nieuwe) leningen aan te kunnen gaan.

5. De beslissing

De Commissie, in aanmerking genomen de toepasselijke reglementen, beslist dat de klacht van de betrokkene ongegrond is.